

Indkomster, der jo flød med stor Rigelighed i Kommunekasserne ligesom i Statskassen under Krigstiden; og man maatte, hvis man ikke var gaaet over til Aldersrentepriincippet paa dette Punkt, nu aabenbart have foretaget en Kursændring.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen har aldeles ikke Ret i, at der er lagt forøgede Byrder paa Kommunerne ved Aldersrenten. . . . (H. P. Hansen: Det sagde jeg heller ikke.) . . . Det ærede Medlem sagde, at ogsaa ved Aldersrenten er der kommet en Stigning for Kommunerne; det noterede jeg straks; om det ærede Medlem ikke har ment, hvad han sagde, er noget andet, og saa er der ingen Grund til at beskæftige sig med det. Men jeg vil dog benytte Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at ved Overgangen til Aldersrenten er der sket en Nedgang i Kommunernes Udgifter, sammenlignet med de Udgifter, de havde til Alderdomsunderstøttelser, en Nedgang paa 4—5 Mill. Kr. aarlig, forudsat at Budgettet for Aldersrenten holder, hvad jeg haaber i det væsentlige skal blive Tilfældet.

Dette Lovforslag angaar jo personlige Skatter og Selskabsskatten; men der er alligevel et Par af de ærede Ordførere, ganske specielt det ærede Medlem Hr. Henningsen, som benyttede denne Lejlighed til at fremdrage et af de Problemer, som staar det ærede Medlems Hjerte nærmest, Spørgsmaalet om Grundskylden. Det ærede Medlem har gentaget de Udtalelser fra min Side, som foranledigede, at det ærede Medlem takkede mig, og forud for dette har det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen — jeg tør ikke sige spydigt, men dog med en vis Brod vendt mod det ærede Medlem Hr. Henningsen — mindet det ærede Medlem om denne Tak, og sagt til ham, at i Aar følte det ærede Medlem Hr. Henningsen vistnok ingen Trang til at takke Ministeren; og det forstod aabenbart det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen ogsaa godt. Begge er de enige om, at naar Forslaget om kommunal Bjendomsskat baseret paa Grundskyld ikke er fremsat, var Aarsagen den, at det konservative Folkeparti ikke vilde have dette Forslag; saaledes har det ærede Medlem Hr. Henningsen udtalt sig, og saaledes har det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen udtalt sig.

Begge de ærede Medlemmer har udtalt sig med den suveræne Foragt for autentiske Oplysninger givne af mig fra dette Sted, som de ærede Medlemmer i denne Forbindelse aabenbart nærer. Thi jeg har fra dette Sted, da vi havde Sagen til Behandling for ganske faa Ugers siden, udtrykke-

lig sagt, at jeg ikke paa dette Punkt har været stillet overfor eller har undertegnet hverken faktisk eller figurligt nogen som helst Haandfæstning. Det er mig lige saa vel som de Herrer bekendt, hvorledes Fler-tallet indenfor det konservative Folkeparti ser paa denne Sag. Dette har ikke været bestemmende for min Stilling. Jeg har redegjort for de Vanskeligheder, som den endelige Udførmning af Forslaget har givet Anledning til paa Grund af den mangelfulde Vurdering, vi har, nemlig en Vurdering, som ikke er tilvejebragt med det for Øje, at den skulde være Grundlag for en Beskatning af denne Art. Jeg har endvidere føjet til, at Arbejdet paa dette vil blive fortsat paa Grundlag af den Vurdering, der kommer nu i 1923; men jeg har ogsaa dertil føjet, at det er ikke nok, som det synes for de Herrer, at man bare kommer over paa dette nye Grundlag; man maa ogsaa sørge for, at man faar i den endelige Udførmning en Skattelovgivning, som virker retfærdigt til alle Sider og ikke flytter Skatterne paa en Maade, som, selv om man indenfor visse Kredse kan ønske en saadan Flytning, maa siges at være ubillig overfor de Lag af Befolkningen, som dette i ganske særlig Grad kommer til at angaa. Jeg har villet sige dette her, fordi Spørgsmaalet er blevet rejst, selv om jeg ikke kan finde, at det staar i den allernøjeste Tilknnytning til det Forslag, vi her har til Behandling; og saa maa jeg naturligvis i øvrigt finde mig i, at det ærede Medlem Hr. Henningsen ikke i Aar har takket mig, ligesom det ærede Medlem Hr. Henningsen maa finde sig i, at det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen ærter ham i den Anledning. Det er der ikke noget at gøre ved. Tak er god at faa, men man lever jo ikke af den, og jeg vil ogsaa kunne undvære den.

De to ærede Ordførere, de Herrer H. P. Hansen og Henningsen, er enige om, at det som er Ulykken for Kommunerne, er, at Kommunerne og Staten øser af de samme Skattekilder, og derfor vil de have disse Skattekilder adskilt, og dertil har det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg ogsaa sluttet sig. Det kan jeg i og for sig godt være enig med de Herrer i. Men jeg synes jo mere, at deres Bestræbelser gaar i anden Retning, nemlig at søge at udnytte saa stærkt som muligt de samme Kilder baade for Kommunerne og Staten; thi naar Talen er om Skat af Formue, staar de Herrer, saavel det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen som det ærede Medlem Hr. Henningsen, paa det Standpunkt, at det, Staten udskriver, er for lidt; de vil have en Formueskat, der